

Arrest

nr. 252 441 van 9 april 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat Antoinette VAN VYVE
Kolenmarkt 83
1060 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 7 april 2021 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 2 april 2021 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 april 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat O. TODTS, die loco advocaat A. VAN VYVE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, geboren te Shkoder op 27 juli 1996.

Verzoeker verklaart op 24 maart 2017 het Rijk te zijn binnengekomen en vraagt op 4 april 2017 de erkenning van de hoedanigheid als vluchteling aan.

Op 29 juni 2017 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna de CGVS) tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus en adviseert om verzoeker niet terug te leiden naar Albanië. Tegen voormelde beslissing dient verzoeker geen hoger beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 11 juli 2017 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Op 14 augustus 2017 wordt verzoeker aangetroffen in illegaal verblijf in het Rijk en wordt op 15 augustus 2017 onder aanhoudingsmandaat geplaatst wegens diefstal met braak, inklimming of valse sleutels.

Op 6 maart 2018 wordt het aanhoudingsbevel opgeheven en wordt aan verzoeker kennis gegeven van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Tegen voormelde beslissing dient verzoeker een annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna de Raad) die bij arrest nr. 209 361 van 17 september 2018 het beroep verwerpt.

Op 27 juni 2019 wordt verzoeker veroordeeld voor diefstal met braak tot een gevangenisstraf voor drie jaar met uitstel voor vijf jaar.

Op 7 februari 2019 dient verzoeker een verzoek tot wettelijke samenwoning in met mevrouw T.A., van Kosovaarse nationaliteit die wordt geregistreerd door de stad Oostende.

Op 2 april 2021 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), aan verzoeker ter kennis gebracht op dezelfde dag. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Betrokkene werd gehoord door de politie van Kortrijk op 02/04/2021 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, de genaamde(1):

naam: V.

voornaam: A.

geboortedatum: 27.07.1996

geboorteplaats: Shkoder

nationaliteit: Albanië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

☐ 2° de vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20 Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

☐ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

Betrokkene verblijft reeds sedert verschillende jaren (2017) in het Rijk/op het grondgebied van de Schengenstaten en heeft in zijn paspoort geen geldige inreisstempels.

Betrokkene werd op 29/06/2017 veroordeeld door de Brugse rechtbank voor diefstal met braak tot 3 jaar gevangenis met uitstel 5 jaar uitgezonderd de voorhechtenis.

Betrokkene in zijn hoorrecht van 02/04/2021 bij de PZ VLAS dat hij sinds 2017 in België is, hij met zijn familie naar hier is gekomen, hij enkel in België asiel heeft aangevraagd, Hij problemen heeft met andere

mensen in Albanië en dat hij niet lijdt aan een ziekte die een terugkeer naar zijn land van herkomst zou belemmeren. Daarnaast dat hij een vriend heeft (A. T., hij een zus heeft die in Albanië verblijft en ook zijn ouders in België wonen.

Betrokkene werd op 29/06/2017 veroordeeld door de Brugse rechtbank voor diefstal met braak tot 3 jaar gevangenis met uitstel 5 jaar uitgezonderd de voorhechtenis. Bovendien het feit dat betrokkene wettelijk samenwoont met Mevr. T. A. (C-kaart geldig tot 06/09/2021) als het feit dat betrokkene zijn ouders in België zouden wonen, kan niet worden behouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is. Overwegende dat de maatschappij het recht heeft zich te beschermen tegen betrokkene die geen enkele vorm van respect heeft voor haar wetten en regels, overwegende dat de openbare orde dient te worden beschermd en dat een verwijdering uit het Rijk hiertoe een gepaste maatregel vormt. Het gevaar dat betrokkene vormt voor de openbare orde, is bijgevolg superieur aan de privébelangen die hij kan doen gelden in het kader van artikel 8 EVRM. Gezien de maatschappelijke impact/ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene diende op 04/04/2017 een asielaanvraag in. Het CGVS verwierp deze aanvraag op 29/06/2017. Hij kreeg op 11/07/2017 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend (geldig 30 dagen en betekend op 14/07/2017 via aangetekend schrijven). Door het CGVS werd na diepgaand onderzoek vastgesteld dat verzoeker niet voldeed aan de voorwaarden opgenomen in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en hem bijgevolg geen vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kon toegekend worden. Uit deze vaststelling kan redelijkerwijze worden afgeleid dat de betrokkene geen reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM. Het dossier bevat geen stukken die er op kunnen wijzen dat sinds de vaststellingen van het CGVS en de RVV de veiligheidstoestand in die mate zou zijn gewijzigd dat betrokkene bij zijn verwijdering toch een reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM.

In het administratief dossier van betrokkene is geen sprake van minderjarige kinderen in België, noch van enige medische problematiek van betrokkene. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

□ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

□ Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Er bestaat een risico op onderduiken:

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 11/07/2017 dat hem betekend werd op 14/07/2017. Betrokkene kreeg een nieuw bevel om het grondgebied onmiddellijk te verlaten op 06/03/2018. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Betrokkene werd op 29/06/2017 veroordeeld door de Brugse rechtbank voor diefstal met braak tot 3 jaar gevangenis met uitstel 5 jaar uitgezonderd de voorhechtenis. Gezien de maatschappelijke impact/ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 11/07/2017 dat hem betekend werd op 14/07/2017. Betrokkene kreeg een nieuw bevel om het grondgebied onmiddellijk te verlaten op 06/03/2018. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Betrokkene werd op 29/06/2017 veroordeeld door de Brugse rechtbank voor diefstal met braak tot 3 jaar gevangenis met uitstel 5 jaar uitgezonderd de voorhechtenis. Gezien de maatschappelijke impact/ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene in zijn hoorrecht van 02/04/2021 bij de PZ VLAS dat hij sinds 2017 in België is, hij met zijn familie naar hier is gekomen, hij enkel in België asiel heeft aangevraagd, Hij problemen heeft met andere

mensen in Albanië en dat hij niet lijdt aan een ziekte die een terugkeer naar zijn land van herkomst zou belemmeren. Daarnaast dat hij een vriend heeft (A. T., hij een zus heeft die in Albanië verblijft en ook zijn ouders in België wonen.

Betrokkene werd op 29/06/2017 veroordeeld door de Brugse rechtbank voor diefstal met braak tot 3 jaar gevangenis met uitstel 5 jaar uitgezonderd de voorhechtenis. Bovendien het feit dat betrokkene wettelijk samenwoont met Mevr. T. A. (C-kaart geldig tot 06/09/2021) als het feit dat betrokkene zijn ouders in België zouden wonen, kan niet worden behouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is. Overwegende dat de maatschappij het recht heeft zich te beschermen tegen betrokkene die geen enkele vorm van respect heeft voor haar wetten en regels, overwegende dat de openbare orde dient te worden beschermd en dat een verwijdering uit het Rijk hiertoe een gepaste maatregel vormt. Het gevaar dat betrokkene vormt voor de openbare orde, is bijgevolg superieur aan de privébelangen die hij kan doen gelden in het kader van artikel 8 EVRM. Gezien de maatschappelijke impact/ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene diende op 04/04/2017 een asielaanvraag in. Het CGVS verwierp deze aanvraag op 29/06/2017. Hij kreeg op 11/07/2017 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend (geldig 30 dagen en betekend op 14/07/2017 via aangetekend schrijven). Door het CGVS werd na diepgaand onderzoek vastgesteld dat verzoeker niet voldeed aan de voorwaarden opgenomen in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en hem bijgevolg geen vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kon toegekend worden. Uit deze vaststelling kan redelijkerwijze worden afgeleid dat de betrokkene geen reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM. Het dossier bevat geen stukken die er op kunnen wijzen dat sinds de vaststellingen van het CGVS en de RVV de veiligheidstoestand in die mate zou zijn gewijzigd dat betrokkene bij zijn verwijdering toch een reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM.

In het administratief dossier van betrokkene is geen sprake van minderjarige kinderen in België, noch van enige medische problematiek van betrokkene. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 11/07/2017 dat hem betekend werd op 14/07/2017. Betrokkene kreeg een nieuw bevel om het grondgebied onmiddellijk te verlaten op 06/03/2018. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Betrokkene werd op 29/06/2017 veroordeeld door de Brugse rechtbank voor diefstal met braak tot 3 jaar gevangenis met uitstel 5 jaar uitgezonderd de voorhechtenis. Gezien de maatschappelijke impact/ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerstvolgende vlucht met bestemming Albanië.

(...)"

Verzoeker is vastgehouden met het oog op verwijdering, waarvan het tijdstip van uitvoering heden nog niet vastligt.

Op 9 april 2021 brengt de verwerende partij in de nota met opmerkingen de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ter kennis van verzoekers vrijlating.

2. Voorwerp van het beroep.

Voorafgaandelijk dient te worden opgemerkt dat, in de mate dat het beroep gericht is tegen de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering, onderhavige vordering onontvankelijk moet worden bevonden, aangezien de Raad geen rechtsmacht heeft om hiervan kennis te nemen. Overeenkomstig artikel 71 van de Vreemdelingenwet is de beslissing tot vrijheidsberoving enkel vatbaar voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen.

3. Onderzoek van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.1.1. Met betrekking tot de uiterst dringende noodzakelijkheid laat de verwerende partij met de nota met opmerkingen aan de Raad weten dat verzoeker op 9 april 2021 in vrijheid werd gesteld. De Raad stelt aldus vast dat er niet is voldaan aan de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid, omdat niet is aangetoond dat de gewone schorsingsprocedure te laat zou komen.

3.1.2. De raadsvrouw van verzoeker stelt evenwel dat hij 'op dit ogenblik' nog niet is vrijgelaten. De raadsman van de verwerende partij repliceert dat hij vandaag in vrijheid wordt gesteld en het een kwestie van enkele uren betreft. De raadsvrouw van verzoeker betoogt wat het uiterst dringende karakter van de vordering betreft, zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

3.1.3. Opdat het uiterst dringend karakter van de vordering tot schorsing gerechtvaardigd is, moet de verzoekende partij aantonen dat er een imminent gevaar dreigt dat van die aard is dat de gewone schorsingsprocedure niet op een efficiënte wijze zou kunnen voorkomen dat het aangevoerde ernstige nadeel zich zou voordoen. Deze vereiste wordt vermoed in het geval van artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet, met name wanneer de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggrijpingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering.

3.1.4. Gelet echter op de tussengekomen invrijheidstelling van verzoeker, officieel bevestigd door de verwerende partij, en op het ontbreken van enige concrete toelichting die daar anders over zou doen denken, moet worden besloten dat het uiterst dringende karakter van de vordering thans niet voorhanden is.

3.2. Aan de voorwaarde van het uiterst dringende karakter is niet voldaan. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend eenentwintig door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. HUENGES WAJER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. HUENGES WAJER

N. MOONEN